

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA 2012

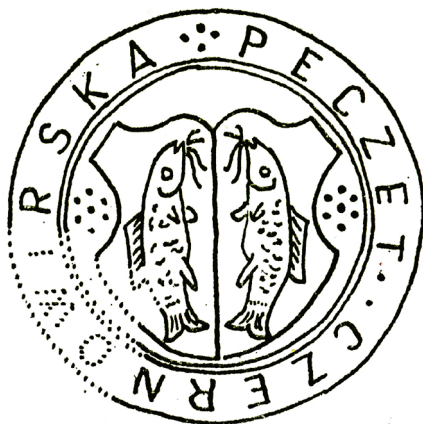
ČERNOVÍŘSKÁ ROČENKA 2012

Text: PhDr. Jindřich Hovadík za spolupráce členů olomoucké Komise městské části č. 1 Černovír – Klášterní Hradisko, funkcionářů jednotlivých organizací a dalších nadšenců, zvláštní poděkování patří i tentokrát PaedDr. Rudolfovi Hradečnému.

Vydala: Komise městské části č. 1 Černovír – Klášterní Hradisko.

Tisk: FGP – Studio tiskárna, Táboritů 1, 771 00 Olomouc, www.fgp.cz

Olomouc – Černovír, leden 2013

Obsah

Jaký byl černovířský rok 2012	2
Z komise městské části	3
Z detašovaného pracoviště magistrátu	4
Černovířští jubilanti a ti nejstarší	4
Už 15 let žije mimo Černovír	6
Při krajských volbách v Černovíře odklon od pravice k levici	7
Cenu města Olomouce dostal černovířský hasič	8
Černovířské půlstoletí	9
U Černovíra roste již druhý háj - Venkovní katedrála	13
Dobrá černovířská zpráva - od ukrývaného židovského dítěte	15
Na slovíčko s holickým fotbalovým šéfem	16
Rok 2012 ve výsledcích fotbalistů TJ Slovan Černovír	17
Bilancujeme další sokolský rok	23
Hasičský rok byl úspěšný	25
Kynologové se představují	25
Černovířská škola v roce 2012	26
Černovířské drobníčky	27

Jaký byl černovířský rok 2012?

Tradiční název má rozhovor s předsedou komise městské části, jímž je od jara 2011 inženýr Zdeněk Blaťák.

*** Jak lze hodnotit černovířský rok 2012?**

Z pohledu naší KMČ č. 1 lze hodnotit rok 2012 úspěšně. Podařilo se nám prosadit mnoho jednotlivých věcí, byť mohou na první pohled vypadat banálně a jednoduše. Pro představu obyvatel naší městské části uvádím pár příkladů: opravy chodníků na ulicích Severní a Na Hrázi, opravy propadlých kanalizačních vpustí na Jablonského ulici, pravidelný postřik proti komárům, úklid a vymalování zastávky na Frajtově náměstí, umístění retardéru u dětského hřiště v ulici U Stavů a další. K dalším pravidelným činnostem komise patří osobní blahopřání jubilantům a předání dáreků od Statutárního města Olomouce. Těchto jubilantů bylo v roce 2012 celkem 19. Dále se KMČ pravidelně vyjadřuje k žádostem o prodej, pronájem, směnu či darování pozemků a nemovitostí v našem katastru. KMČ taktéž s pomocí místních obyvatel, kteří poskytli fotografie, aktualizovala svoji prezentaci na stránkách <http://www.olomouc.eu/samosprava/komise-mestskych-casti> a nyní patří prezentace KMČ č. 1 k nejlepším.

*** Na pravidelné schůze komise městské části docházejí lidé s nejrůznějšími problémy. V poslední době jsou to zejména občané bydlící v ulicích Žitná, Polní a Malé Vlčiny, které trápí dopravní přístupnost této oblasti, jež se ještě komplikuje a zhoršuje další výstavbou. Můžeme jim touto cestou vzkázat něco pozitivního?**

Problémy v této části jsou způsobeny především nevhodným řešením dopravní obslužnosti, které vznikly již na začátku výstavby nových rodinných domů a v tuto chvíli existují pouze omezené možnosti řešení. V současné chvíli komplikuje situaci navíc postoj některých z majitelů části areálu bývalého školního statku. V uplynulém roce jsme věnovali tomuto problému hodně času a energie. Pevně věřím, že se tato situace vyřeší v rámci možného ke spokojenosti všech místních obyvatel.

*** Liší se vaše představy a očekávání týkající se práce komise městské části z doby před dvěma lety od skutečnosti?**

Největší rozpor mezi očekáváním a realitou tvoří jednoznačně kompetence a možnosti KMČ prosadit požadavky vůči magistrátu. I přesto se podařilo, jak už jsem uvedl, uskutečnit v roce 2012 mnoho pozitivního. Tím bych chtěl všem členům komise poděkovat za jejich aktivitu.

*** Co nového mohou občané Černovíra a Klášterního Hradiska čekat od roku 2013? A nedá mi nezeptat se naprosto konkrétně zejména na jednu slibovanou a dosud nerealizovanou akci – kanalizaci na Heydukově ulici a na ni navazující opravu komunikace.**

Akce Heydukova by měla být realizována podle posledních informací v letech 2013 – 2014. Další zpoždění této akce je způsobeno nevhodným umístěním zastávek městské hromadné dopravy a přechodů pro chodce. Z toho vyplynula potřeba vyhotovit projektovou dokumentaci k jejich přemístění. Dále budeme řešit dopravní situaci na Jablonského ulici - především s ohledem na zklidnění dopravy a eliminaci neustálého překračování povolené rychlosti.

(jih)

Z komise městské části

Pokud v roce 2011 docházelo v olomoucké Komisi městské části (KMČ) č. 1 Černovír – Klášterní Hradisko ve složení k dramatičtějším změnám vyvolaným ještě podzimními komunálními volbami v roce 2010, rok 2012 byl z tohoto pohledu naopak klidný.

Komise se scházela v zasedací místnosti hasičské zbrojnice, jak se již stalo tradicí, zpravidla o prvním pondělí v měsíci v 18.00 hodin. Kromě srpna, který byl uznán, jako „plně prázdninový“. Předsedou devítičlenné komise zůstává i nadále ing. Zdeněk Blaták, místopředsedou pak ing. Jiří Kropáč. Dalšími členy jsou, podle doby působení v KMČ: Miloš Ryzner, PhDr. Jindřich Hovadík, Dagmar Rudolfová, ing. Květoslav Cupák, Bc. ing. Roman Chrenko. V případě Anny Spurné, DiS., nejde o novou členku, jen Anna Svobodová získala nové příjmení sňatkem, mimochodem rovněž s naším černovířským spoluobčanem. Na prezenční listině figuruje i nadále jméno Františka Poláka.

Na jednotlivé schůzky přicházejí nyní již pravidelně zástupci republikové i městské policie. Současné také občané se svými stížnostmi, dotazy, připomínkami a podněty. Po letošním prvním zasedání (7. ledna) bychom se měli sejít 4. února a dále také 4. března. Poté to bude 8. dubna, 6. května, 3. června a 8. července. Dále pak po letních prázdninách až 2. září, 7. října, 4. listopadu a 2. prosince. Jen málokdy dochází ke změnám původně zamýšlených termínů; pro jistotu doporučujeme sledovat na tradičních místech vývěsní skříňky komise. V zápisech z jednání je vždy uvedený termín nejbližší schůzky

(jih)

Z detašovaného pracoviště magistrátu

V městské části Černovír - Klášterní Hradisko již sedmým rokem působí v prostorách nově rekonstruované hasičské zbrojnice pracoviště Magistrátu města Olomouce pod vedením RNDr. Ivy Lakomé. Pracoviště spolupracuje jak s komisí městské části Černovír - Klášterní Hradisko, tak se Sborem dobrovolných hasičů Černovír. Občanům poskytuje služby veřejného internetu, provádí ověřování podpisů a opisů listin, výběry místních poplatků, vydává potřebné formuláře a poskytuje aktuální informace občanům, vyřizuje jejich nejrůznější požadavky a připomínky, náměty i stížnosti. V loňském roce sem přišlo uhradit poplatek za komunální odpad 156 občanů a 40 lidí poplatek za psy.

Vzhledem k tomu, že detašovaná pracoviště byla vybavena počítači připojenými na internet, zajímalo nás, jaký je nyní zájem o tuto, dříve neexistující, později jen privilegovanou vymoženost. Jak jsme se dozvěděli, přestože hodně lidí už internet doma má, lidé si zvykli se připojovat na síť i na černovířském pracovišti. Podle zkušeností I. Lakomé, je vyšší zájem zejména v letních měsících. A ještě o něco více využívají veřejný internet zájemci na Svatém Kopečku, kde rovněž tato naše spoluobčanka ve stejné funkci působí.

Černovířští jubilanti a ti nejstarší

V uplynulém roce 2012 navštívili členové komise městské části u příležitosti jubileí a poblahopřáli s dárkem od magistrátu celkem 19 lidem - deseti 75letým, šesti 80letým a třem 85letým jubilantům z Černovíře a Klášterního Hradiska.

Letos bude mít svá jubilea dalších 18 mužů a žen. Osm jich oslaví 75 let, kulatých 80. narozenin čtyři ženy a 85 let od narození bude mít hned šest lidí, tedy dvojnásobek loňského a předloňského počtu.

Nejstarší naší spoluobčankou byla od listopadu 2011 také loni paní **Ludmila Křížová** z Heydukovy ulice. Bydlí v domě s pamětní deskou připomínající válečné oběti jejich sourozenců, bratrů Jana a Miroslava Čtvrtlíkových. Narodila se v září 1920, oslavila tedy loni 92 let.

Přestože celostátně dlouhověkých stále přibývá, v posledních letech se nikdo další s trvalým bydlištěm v Černovíře nebo na Klášterním Hradisku devadesátin nedožil. Velmi blízko k srpnovým devadesátinám měl v loňském roce pan Ladislav Bubeníček z Hlušovické ulice, avšak nedlouho před nimi zesnul. (V roce 2013 mají šanci oslavit 90. narozeniny dva naši spoluobčané narození v roce 1923 – shodou okolností další dva muži.) Platí však to, co jsme poznamenávali již loni – totiž, že to neznamená, že nikdo jiný z původních ještě starších černovířských rodáků či dalších zde dříve bydlících obyvatel nežije z nejrůznějších důvodů někde jinde. Není tomu tak.

Pětaosmdesáté narozeniny oslavila nejdříve – již v únoru, paní **Anna Řoutilová**.

Žije společně s rodinou v domku postaveném na Hlušovické ulici v místě, kde stál dům totálně zničený povodní roku 1997. Určitě se ještě najde dost jejich spolupracovníků z někdejší olomoucké továrny Letov. Na snímku č. 1 jí k jubileu blahopřeje člen komise městské části Miloš Ryzner.

V červnu pak měl jako druhý 85. narozeniny inženýr **Ludvík Punčochář** (foto č. 2) z Jablonského ulice. Jako student byl v roce 1948 za podporu tehdejšího prezidenta Edvarda Beneše vyloučen z vysoké školy. I přes tuto patálii se mu pak později přece jen podařilo Vysokou školu chemicko-technologickou vystudovat. Pracoval prakticky celý život v jediné firmě, v nynějším Farmaku. Prošel tu různými funkcemi od mistra po technického náměstka, zastával i post tiskového mluvčího. Mezi jeho pracovní úspěchy patří námelové alkaloidy; vlastní i patenty.

Konečně třetí a poslední loňskou pětadesáticí se v listopadu stala paní **Marie Pohanková** (snímek č. 3) z ulice Na Parkách. Pochází z Buku u Přerova, do Černovíra se přestěhovala až v šedesátých letech. Když jsme se ptali na její zaměstnání, tak nám sdělila, že pracovala málo, protože se převážně starala o rodinu. V jejím kruhu žije dosud.

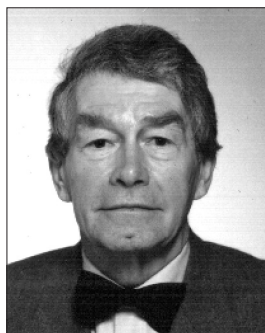
Snímek č. 1

Snímek č. 2

Snímek č. 3

Snímek č. 4

Mezi šesticí loňských čerstvých osmdesátníků byl i **Mgr. Josef Pospíšil** (foto č. 4). Znáмым se stal nejen jako středoškolský profesor a občanský aktivista. Byl to však, zejména v padesátých letech, také poměrně velmi významný sportovec. Hodně úspěšný byl zejména v běhu na lyžích na 15, 30 i 50 kilometrů a reprezentoval i v běhu štafetovém. To samozřejmě v zimě. V létě se věnoval atletickým vytrvaleckým disciplínám. Tedy běhu na 5 i 10 kilometrů. Máme k dispozici i konkrétnější fakta o jeho sportovních úspěších – jubilant si je však nepřál zveřejňovat.

(jih)

Snímky pětaosmdesátníků pořídil Jindřich Hovadík, Josefa Pospíšila vidíme na fotografiích z rodinného archivu.

Už přes 15 let žije mimo Černovír

Není to poprvé, kdy se snažíme získat poznatky o starém Černovíře i od lidí, kteří tu žili dříve. A zeptat se jich nejen na vzpomínky, ale třeba i na to, co cítí a myslí si dnes. Proto jsme také navštívili na Novém Světě ženu, která z Černovíra odešla v létě 1997. Ano, po ničivé povodni, která jí doslova vzala střechu nad hlavou. Střechu postupně rekonstruovaného domu. Na našem předměstí jde současně o člověka zřejmě nejvíce ověnčeného akademickými tituly – doc. PaedDr. et PhDr. Jaroslavu Němečkovou, CSc. Pamětnice narozená v roce 1926 mě sice potěšila souhlasem s mou návštěvou (dvojnásobně pak proto, že jsem byl i jejím studentem na počátku 70. let

na Filozofické fakultě Univerzity Palackého), současně trochu zklamala přáním, snad i příkazem, abych přinejmenším nyní o jejím životě obšírněji nepsal. Dobrá tedy, pokusím se udělat kompromis a vyzobat heslovitě alespoň něco ze svých poznámek. S tím rizikem, že tu budou obrovské časové a možná i logické skoky.

Tatínek Jaroslavy Němečkové byl z Olešnice u Blanska a vrátil se z 1. světové války jako legionář až v roce 1920. Rodiče bydleli nejdříve na Jablonského ulici, až později u nynější konečné zastávky autobusů číslo 15 a 22. Z dětství si paní docentka vybavuje cvičení v Sokole - a třeba i paní Annu – Hanu Dostálovou (*1920), jednu z žen s nejbohatším archivem, z něhož ještě budeme rádi čerpat. Dále hrála na klavír.

Pokud se týká starého Černovíra, prý už si snad ani nevzpomene na nic nového, co by nebylo publikováno v ročenkách. Ty pravidelně osobně dostává. Jak sama říká, později se plně začala věnovat vědě a černovířského společenského života se příliš neúčastnila. Na své bývalé bydliště se prý již nevrací, jen zajiždí k praktické lékařce do Farmaku.

Docentka Němečková se věnovala hlavně dějinám pedagogiky. Stále ještě s trochou trpkosti vzpomíná na dobu normalizace a z ní vyplývající utlumený postup. Tak teď nevím, byl jsem stručný málo nebo moc...

Text a foto JINDŘICH HOVADÍK

Při krajských volbách v Černovíře odklon od pravice k levici

Zatímco v supervolebním roce 2010 v Černovíře vítězila pravice, roku 2012 tomu bylo naopak.

Připomeňme si: Ve květnovém klání o Poslaneckou sněmovnu u nás vyhrála TOP 09 před ODS. V říjnových komunálních volbách si pak tyto dvě strany v Černovíře a na Klášterním Hradisku posty prohodily. Konečně poslat do Senátu by sice přes vítězství sociálního demokrata ing. Martina Tesaříka v 1. kole nakonec v kole druhém naši lidé nejvíce chtěli profesora Jana Hála z ODS. Nic to však pochopitelně nezměnilo na tom, že celorepublikově při volbách do sněmovny vyhrála ČSSD (ta ovšem nebyla schopna sestavit vládu). Obdobně získali sociální demokraté nejvíce hlasů i na olomoucké radnici. Ovšem z koalice, v níž dosud byli, vypadli. Naopak tehdejší hejtman M. Tesařík se i přes nepříliš velkou podporu obyvatel Černovíře a Klášterního Hradiska senátorem skutečně stal. (Pro naprostou úplnost dodáváme snad věc dostatečně známou, a to, že členem městského zastupitelstva byl zvolený za ČSSD i Černovíran ing. Jiří Kropáč.)

V říjnu 2012 se konaly volby do zastupitelstev krajů, u nás pochopitelně do „vlády“ Olomouckého kraje. Nejvíce hlasů získala v Černovíře ČSSD (23,92 procenta). Druhá skončila KSČM s 18,38 procenta a až třetí ODS s 15,86 procenta odevzdaných hlasů. TOP 09 pak získala 10,32 procenta hlasů a Koalice pro Olomoucký kraj se společně se starosty 8,56 procenta. Těchto pět stran se také dostalo do krajského zastupitelstva. Kdyby bylo jen na voličích našeho obvodu, tak by k těmto stranám přibyl i Nezávislí, kteří od černovířských voličů získali 5,03 procenta.

A ještě připojím dva postřehy. První nepatrně zpochybní slova uvedená v titulku. Ano, hlasy voličů se přiklonily od pravice k levici. Nicméně v celokrajském měřítku dostaly levicové strany ještě daleko víc a pravicové pak o hodně méně hlasů. A pak je tu ještě jedna věc. K volbám na ZŠ Petřkova přišlo jen 405 lidí, což dává procento účasti 38,57. Nepřišly tedy více než tři pětiny voličů. Zůstává otázkou, jak by volby dopadly, kdyby dorazili všichni, kteří k tomuto úkonu mají právo.

(jih)

Cenu města Olomouce dostal černovířský hasič

Skutečně mimořádné ocenění se dostalo 14. června 2012 dlouholetému černovířskému hasiči Janu Šťotovi (*1949). Převzal je, a teď vážím slova, abych nebyl přehnaně patetický, v docela exkluzivní společnosti Cenu města Olomouce. Toto ocenění se od roku 1998 dostává každoročně vždy jen několika nejvýznamnějším umělcům, vědcům, organizátorům kulturního života a sportovcům, mezi něž pak jen zřídka pronikne někdo z jiného oboru činnosti.

Mladý Jan Šťota se stal hasičem již v 15 letech, v prvním roce učení v Sigmě Lutín roku 1964. Rodinná tradice tu byla, vždyť jeho dědeček Štěpán Grygárek byl v roce 1940 jedním ze zakládajících členů černovířského hasičského sboru. Ti sice pomalu stárli, ale většinou byli tehdy ještě v plné síle. Horší to bylo s družstvem mladých hasičů, jehož velká část onoho roku odešla na vojnu. Parta jeho vrstevníků tehdy vyslechla výzvu starosty sboru Josefa Faltýnka a vstoupila k hasičům se záměrem nahradit tyto o jen něco málo starší mladíky. V 18 letech si Jan udělal řidičský průkaz na nákladní vozidlo a začal jezdit s Pragou RN. Na soutěžích působil v družstvu jako strojník.

Těžko se píše o někom, o němž toho víme málo. Ještě hůř pak o jiném, koho známe dlouho; informací přibývá a je velmi obtížné vybrat ty nejzajímavější. A přitom nezapomenout na jiné. Když se před 25 lety konalo takové mírně slavnostnější setkání se zakládajícími členy Sboru dobrovolných hasičů, vybavuji si, že už tenkrát Jan Šťota vzpomínal, jak většina těch starých „otců zakladatelů“ hned zpočátku vzala začínající hasiče přátelsky mezi sebe.

Těch funkcí u dobrovolných hasičů pak bylo ještě mnoho. V Černovíři je asi známo, že nejdéle působil ve funkci velitele zdejšího sboru. Již v roce 1988 se ale stal i členem výboru hasičského okrsku. S velkým nasazením pomáhal odstraňovat důsledky černovířských březnových povodní v roce 1981, pochopitelně také červencové katastrofy v roce 1997 a o něco menší při povodni na začátku dubna 2006. Kromě toho třeba také velel pomoci černovířských hasičů v severočeských Křešicích, které zasáhly povodně v srpnu 2002. Dodnes například vzpomíná na vděk tamních lidí, kterým černovířští hasiči opakovaně vyčerpali a vyčistili studny a ti tak získali pitnou vodu pro dobytek. A tito lidé si také jako věrohodné vyslechli a vzali pro své poučení vyprávění Černovířanů z doby, která následovala po povodních.

Tak ještě alespoň dvě Šťotovy odpovědi na mé otázky. První požár? Tak ten byl na tehdejšími stadionu Míru. Shodou okolností si vzpomínám, že i mě, coby tehdy ještě žáka devítiletky, obří dým přilákal. Slyšel jsem přitom časté rány, které jsme přikládali praskání házenkářských míčů v šatnách. A nejnebezpečnější zásah? Tak ten byl zase z doby o hodně pozdější, někdy v létě na začátku třetího tisíciletí. Hořel vepřín v Nedvěži. „Pohybovali jsme se na půdě, budova už byla hodně prohořelá, nevěděli jsme, zda se nepropadneme,“ vzpomíná hasič, který již brzy oslaví 50 let u sboru.

(jih)

Na snímku Jindřicha Hovadíka je držitel Ceny města Olomouce Jan Štota se svými trofejemi.

Černovířské pŮlstoletí

(pokračování z Černovířské ročenky 2011)

Dělnická tělovýchovná jednota

Čtvrtého září 1909 se konala z popudu sociálně demokratické organizace ustavující valná hromada, která za přítomnosti 73 členů zvolila výbor Dělnické tělovýchovné jednoty (DTJ). Prvním starostou byl zvolen Leopold Šírek. Mezi členy výboru najdeme i oba iniciátory založení DTJ: Konráda Hulíka a Hynka Havlíčka. Nová jednota rychle získávala nové členy, a tak v roce 1910 měla už 120 členů a vykazovala pokladní hotovost z kulturní a jiné činnosti 774 K. Oproti Sokolu neměla jednota ve svých řadách zpočátku osoby oprávněné k vedení cvičení žactva (učitele), takže bylo v březnu 1910 Okresní školní radou v Olomouci cvičení žáků a dorostu v DTJ zakázáno.

Za první světové války většina mužů narukovala a činnost jednoty ustala. Byla obnovena až v roce 1919. Ve válce padlo 14 členů DTJ.

Černovířská jednota dělnická patřila od počátku k nejsilnějším a nejagilnějším v olomouckém okrsku a Černovíř byl střediskem XXII. okrsku DTJ. V roce 1912 uspořádala DTJ veřejné cvičení okrsku. Domy byly ozdobeny rudými prapory a v průvodu pochodovalo z Černovíře na Lazce a zpět 400 cvičenců v krojích. Cvičení

se odbyvalo na návsi (nám. Frajtovo) a následovala zábava v zahradě hostince pana Dohnala. V dobovém tisku je zaznamenáno, že před slavností došlo ke strhávání plakátů v Černovíře mládeží z řad sokolských žáků a dorostenců a na cvičební plochu byly noc před vystoupením naházeny střepy z rozbitých láhví.

Pravdou je, že mezi sokoly a členy DTJ panovala řevnivost. Obě organizace spolu ale vycházely celkem korektně, navzájem se respektovaly a v letech ohrožení státu se podílely na ochranných opatřeních společně.

V roce 1921 nevstoupila černovířská DTJ do Federace proletářských tělovýchovných jednot (FPTJ) podléhající KSČ. Rozhodlo o tom členstvo na schůzi v červenci 1921, kdy bylo 44 členů proti a pouze 17 pro. Ti potom z DTJ odešli a založili vlastní, černovířskou FPTJ.

Až v roce 1922 byla obnovena činnost dorostu a žactva - jednota měla nyní vlastní kvalifikované cvičitele. V roce 15. výročí založení pracovalo aktivně v DTJ 153 členů. Vedle cvičení byl aktivní zábavní odbor s vlastním ochotnickým divadelním souborem, který hrál za války v sále U Dohnalů. Zde také probíhalo cvičení v dřevěném přístavku, často přímo venku na zahradě. Majitelka hostince, vdova po Ferdinandu Dohnalovi (†1919), udržovala tradici spolkového života v hostinci.

Černovířská dělnická jednota vypravila v roce 1927 velkou výpravu šedesáti členů, z toho 34 cvičících, na II. Olympiádu DTJ v Praze a dokonce na ni dostala, zřejmě zásluhou soc. dem. členů olomoucké rady, příspěvek 1000 Kč.

Dělnický dům v Černovíře

V roce 1929 odkázala členka DTJ paní Vojáčková jednotě dům na Jablonského ulici v hodnotě 78 000 Kč. Byla to odměna za to, že dvě členky DTJ (Cvrková a Stratilová) se o ni postaraly až do smrti. Podíl 27 000 měla z prodeje obdržet první z nich, ta se ale částky zřekla ve prospěch stavby Dělnického domu v Černovíře. DTJ měla v té době už 326 členů a prostory v hospodě jejím aktivitám nevyhovovaly.

V roce 1933 zakoupila DTJ od kováře pana Navrátila pozemek za 18 000 Kč a rozhodla o stavbě samostatné tělocvičny vlastním nákladem. Ambiciózní projekt nakonec představoval budovu se sálem, jevištěm, hostinskou provozovnou a spolkovými klubovny, včetně nejmodernějšího zařízení, to vše v hodnotě 400 000 Kč. Takovou částkou DTJ nedisponovala, a proto byla vypsána členská půjčka a uzavřena smlouvou o právu zástavy se Záloženským spolkem v Černovíře ve výši 70 000 Kč. Samostatné stavební práce měly být prováděny brigádnicky členy jednoty. Stejně jako na Sokolovně však postupně klesalo odhodlání členstva, a tak museli být přijati námezdní pracovníci. Bylo to v době hospodářské krize a mzda činila 1,30 za hodinu. Stavělo se rychle. V květnu 1933 byla podána na město žádost o povolení stavby, povolení ke stavbě přišlo v červenci a už v prosinci 1934 žádal investor (DTJ) o kolaudaci. Vzhledem k tomu, že na stavbě zjistila komise změny oproti plánu a nedodělky, bylo vydáno povolení k provozu pouze prozatímní. Definitivní povolení k provozu město vystavilo 13. února 1936.

Licenci na provozování živnosti hostinské získala jednota po značných potížích a intervencích soc. dem. poslanců. V Černovíře byla značná konkurence a opakovaná žádost byla kladně vyřízena až po dvou letech od podání žádosti. Hospodu tělovýchovná jednota pronajímala. Pamětníci si jistě vzpomenou na dlouholetého nájemce pana Loubala. Posledním nájemcem byly Restaurace a jídelny (RaJ) Olomouc.

V roce 1938 prošla nová stavba zatěžkávací zkouškou, když byly dolní místnosti zcela zatopeny.

V letech 1939 až 1945 byla činnost DTJ, stejně jako jiných organizací, zcela zastavena. Zařízení tělocvičny a sálu okupanti odvezli neznámo kam a v budově bylo zřízeno skladiště pro účely vojenské a civilní obrany. Po osvobození byla činnost DTJ obnovena až v roce 1946 poté, kdy Československá obec sokolská odmítla záměr vlády na sjednocení tělovýchovy. Byl zvolen nový výbor a k DTJ se hlásilo 176 členů včetně mládeže. Ještě v tomtéž roce probíhal v Dělnickém domě kurz cvičitelů.

Po sloučení tělovýchovy bylo vlastnictví Dělnického domu připsáno na Československou obec sokolskou v Praze. Bezprostředně poté se v obci z iniciativy místní organizace KSČ začal prosazovat názor, že by měl být dům využíván přednostně jako osvětové zařízení. To se stalo v roce 1958, ale to už dům vlastnila TJ Slovan Černovír. Dluh na budově vážnoucí trval pravděpodobně až do měnové reformy v roce 1953. Ještě v roce 1949 přišlo jednotě sokolské Černovír oznámení Hanáckých pivovarů Olomouc, že jsou držiteli zástavního listu v hodnotě 100 000 Kč na Dělnický dům. Vzhledem k tomu, že měnová reforma zrušila zástavní listy vystavené po roce 1945, je pravděpodobné, že byl zlikvidován stejně jako zástavní list na dluh vážnoucí na Sokolovně, který držela Okresní spořitelna v Olomouci.

V prosinci 1986 provedli zástupci geologického výzkumu na žádost výboru Slovanu Černovír prohlídku budovy. Při ní zjistili, že horní stavba vykazuje značné trhliny a při vstupu do sálu odtržení nosného zdiva - pravděpodobně v důsledku nerovnoměrného sedání objektu. Firma navrhla zabezpečení budovy maloprofilovými pilotami do pevného podloží a zpevnění vrchní stavby přepjatými lany vedenými v drážce zdiva. Rozhodující pro Slovan byl odhad částky potřebné ke statickému zajištění uvedenými metodami, který zněl na milion korun. Takovou částkou však Slovan nedisponoval ani zdaleka, a proto výbor v zájmu zachování osvětového domu pro Černovír prodal Dělnický dům Restauracím a jídelnám za 450 000 Kč. Tuto částku také na účet obdržel. Podle znaleckého posudku činila v té době cena nemovitosti 325 634 Kč. Hospodářská smlouva nese datum 10. října 1989. Podnik Restaurace a jídelny zanikl a majitelem objektu se stalo družstvo Kret Olomouc. Od družstva přešlo vlastnictví nezjistitelnými cestami na soukromou osobu a stav nemovitosti je nyní vskutku žalostný.

Poslední pokus o zpětné získání budovy Dělnického domu do vlastnictví učinil Sokol Černovír v roce 1990 bezvýsledně. Sokol nebyl nikdy vlastníkem a výbor Slovanu řádně zvolený na členské schůzi v únoru 1988 měl plné právo nakládat s budovou jako se svým vlastnictvím. Tolik rozhodnutí soudu.

Orlovna v Černovíře

Tělocvičná jednota Orel byla v Černovíře založena v roce 1922. Od roku 1928 měla pronajatý pozemek od paní Terezie Benýškové a na něm postavila dřevěnou tělocvičnu nákladem 30 000 Kč. Pozemek pro jednotu zakoupil až v roce 1937 spolek „Katolický dům“.

Orlovna, tak jak ji znají pamětníci, byla po stržení dřevěné tělocvičny přestavěna a znovu slavnostně otevřena 1. září 1935. V roce 1942 byla Orlovna z nařízení vládního komisaře Dr. Fritze Czermaka zabavena k účelům civilní obrany a přidělena do užívání černovířským hasičům. Ti od roku 1940, kdy byl sbor založen, sídlili v místnostech lazecké sladovny.

V roce 1950 bylo vlastnictví budovy vloženo, stejně jako Dělnického domu, na Československou obec sokolskou v Praze. Místní jednota sokolská budovu ale nikdy fakticky nepřevzala, na rozdíl od majetku DTJ. Černovířskou Orlovnu posléze převzal v roce 1958 MěNV Olomouc a svěřil ji do správy Požárnímu útvaru města. Dlouhou dobu nevyjasněné vlastnické vztahy znemožňovaly výraznější opravy a případnou přestavbu. Přestavba do dnešní podoby byla zahájena v roce 2009 a nové zařízení bylo slavnostně otevřeno 9. října 2010.

Potravní a úsporný spolek Svěpomoc v Černovíře

V roce 1912 bylo v Černovíře založeno Dělnické družstvo Svěpomoc s pozdějším názvem Potravní a úsporné družstvo Svěpomoc s.r.o. v Černovíře. Podnět k založení vzešel od Hynka Havlíčka a Konráda Hulíka. První jmenovaný se stal prvním předsedou spolku a druhý jeho pokladníkem. Spolek se zabýval především prodejem potravin a měl zamezit neoprávněnému zdražování soukromými obchodníky. Šlo o družstevní formu: Spolek nakupoval za velkoobchodní ceny a prodával svým členům s únosnou přírážkou. Členové se každoročně podíleli na zisku. Svěpomoc si pronajala prodejní místnost v domě manželů Winklerových, nyní Frajtovo náměstí č. 5, kde se dosud říká „ve starém konzumě“. Místnosti se ukázaly záhy jako nevhodné, a proto již o rok později byl založen zvláštní fond, z něhož byl 1. září 1911 zakoupen pozemek od manželů Vyslouzilových, a zde vystavěna nová prodejna, dnes Frajtovo náměstí č. p. 156.

Svěpomoc sehrála důležitou roli zvláště v období první světové války při nedostatku potravin a nebývalém růstu drahoty. V roce 1918 získalo družstvo dokonce povolení ke zřízení vlastní porážky. Bohužel písemné doklady pojednávající o činnosti družstva Svěpomoc zabavilo gestapo a nenávratně se ztratily.

V roce 1925 přešlo vlastnictví prodejny na Ústřední konsumní a úsporné družstvo Budoucnost v Prostějově s.r.o. V květnu 1951 bylo vlastnické právo na prodejnu vloženo na prodejní družstvo Jednota v Olomouci a od roku 1954 byl vlastníkem československý stát a správa byla svěřena podniku Pramen v Olomouci.

V roce 1990 byla prodejna v rámci malé privatizace prodána a od roku 1991 je zde samoobslužná prodejna s celodenním provozem včetně sobot a nedělí.

Sbor Prokopa Holého v Černovíře

Církev československá vznikla v Černovíře bezprostředně po první světové válce a získala v obci postupně téměř 1500 příznivců (včetně Lazců a Klášterního Hradiska). Činnosti církve a stavbě Sboru Prokopa Holého na Frajtově náměstí jsme věnovali pozornost v Černovířské ročence 2005. Proto jenom stručně: V roce 1937 požádala Rada starších Církve československé v Olomouci o svolení ke stavbě zvonice v Černovíře. Město dalo své svolení 11. července 1938, ale to už znělo na stavbu Sboru Prokopa Holého. Město také odprodalo černovířským potřebných 150 metrů čtverečných na tehdejším náměstí Edvarda Peřiny. Jednání bylo černovířskými věřícími vedeno přes olomouckou Radu starších, protože černovířská Rada nebyla nikdy právníkou osobou.

V den 21. srpna 1938 se kladl základní kámen Sboru a následovalo totéž jako v případě jiných společenských staveb v Černovíře - bezplatná práce věřících, sbírka peněžní a nakonec i půjčka. Sbor Prokopa Holého v Černovíře byl vysvěcen 12. května 1940 biskupem Církve českomoravské (za Protektorátu) Dr. Rostislavem Stejskalem.

Církev československá husitská má dnes v Černovíře sice členy přispívající, ale ne praktikující. Sbor tak dnes zeje prázdnotou a je využíván jen příležitostně. Jeho vlastníkem je náboženská obec Církve československé husitské v Olomouci.

RUDOLF HRADEČNÝ

U Černovíra roste již druhý háj – Venkovní katedrála

Již předloňská ročenka informovala o tom, že černovířský rodák Jiří Košík (*1932) svým zanícením prosadil, aby památný strom Hromův dub nominovaný za Olomoucký kraj získal celostátně udělovaný titul Strom roku 2010.

A hned v následujícím roce 2011 byla jinak dlouhodobě zdevastovaná okolní plocha upravena a na tomto místě byl založen Rodinný háj Strážná bouda. Opět zásluhou Jiřího Košíka a „jeho“ občanského sdružení Senior-activity. Lidé si tu sami vysadili 33 stromů podle vlastní volby. Každý se o svůj strom hodlá dlouhodobě starat. Místo také bylo osazeno 50 keří. Podařilo se tu i instalovat informační tabuli a stojan na kola (bohužel byl odcizen). Informační tabule připomíná historii místa od roku 1577, kdy zde byl založen Velký rybník. „Od té doby je místo početně navštěvováno rodinami a turistickými skupinami. Tak se zapsalo do trvalého podvědomí,“ pochvaluje si J. Košík.

To ovšem není vše. V roce 2012 získalo občanské sdružení dlouhodobý pronájem dalšího zemědělsky nevyužívaného pozemku. Nevšední pochopení jeho majitele (nepřeje si být jmenován) umožnilo založit na ploše 7000 m² v pořadí již druhý Rodinný háj označený jako Venkovní katedrála. Název je odvozen od osy výsadby stromů ve tvaru kříže orientované východním směrem - tak jako u církevních staveb. Už 3. října 2012 povolil olomoucký magistrát zahájit výsadbu prvních 13 lip a čtyř

dubů a místa se stromy nabídnout zájemcům. Místa byla ihned rozebrána. Desátého listopadu se sešlo na 50 občanů se svými rodinami a výsadba se uskutečnila. O dva dny později plánovanou výsadbu ukončili společně děti a učitelé ze ZŠ sv. Voršily z Olomouce. Poté se plocha oplotila a připravila na druhou etapu výsadby, s níž se počítá na jaře 2013. Vysazení stromků s jejich označením se uskutečnilo pod dohledem a za spolupráce s odbornou firmou Zahrada Olomouc s.r.o.

V říjnu 2012 také členové občanského sdružení instalovali informační tabuli u mostku přes Trusovický potok. Informuje kolemjdoucí, že v místě se v roce 2007 uskutečnilo protipovodňové opatření, které má chránit občany a jejich majetky zatím před takzvanou třicetiletou vodou. Tak bylo černovírské prostředí obohaceno novými krajinnými prvky. A jaké cíle si toto činné občanské sdružení klade pro další období?

„Pracovní a zájmová činnost našeho sdružení je velmi bohatá a obsáhlá. Zatím eviduje 93 stálých členů, z toho 75 seniorů, 10 občanů nižšího věku a osm mladých lidí s konkrétním zájmem. Největších úspěchů zatím dosáhla skupina členů, která se zajímá o zlepšování životního prostředí a která uskutečňuje konkrétní cíle,“ konstatuje J. Košík a pokračuje: „Ta se bude v nejbližší budoucnosti zajímat o tato opatření:

1) na jaře 2013 musí být dokončena výsadba stromů a keřů v Háji 2. Půjde o 32 dalších stromů - lip, habrů, jilmů a javorů. V prostoru bude místo pro 430 plodonosných keřů pro živočichy a hmyz. Stromy jsou určeny pro osobní výsadbu. Každý, kdo má zájem, se může přihlásit. Informace na telefonu 725 788 233. Keře budou vysazovat žáci základních škol Olomoucka.

2) V lokalitě Podílky, která navazuje na Háj 2, se připravuje projekt Háje 3, pravděpodobně s názvem Zahrada zapomínaných ovocných odrůd. Pro tento program se připravují zajímavé možnosti pro veřejnost. Půjde o 4000 m². Garantem bude Přírodovědecká fakulta UP Olomouc a řada vysokoškolsky vzdělaných odborníků v tomto oboru,“ konstatuje šéf sdružení.

Třetím záměrem občanského sdružení Senior-activity je rozsáhlý projekt revitalizace zemědělsky obhospodařované krajiny. Projekt je již hotov. O tom ale snad podrobněji až příště.

Čtvrtým záměrem je v co nejkratší době obnovit mokřad u Hromova dubu. Tím by se získal hlavní zdroj povrchové vody pro tok svodnice. „Město Olomouc projekt podporuje! Byl by úspěch, kdyby akce mohla být realizována v roce 2013,“ říká.

Pátý úkol vyplývá z toho, že na původních katastrálních mapách a na leteckých snímcích z roku 1937 je viditelný mokřadní prostor u železnice v místě zvaném U dráhy. Je snaha vyvlastnit tuto část a mokřad obnovit. To je začátek snahy o obnovu mokřadů v této oblasti.

J. Košík se tyto cíle snaží heslovitě shrnout: Jde o krajinu, v níž dnes všichni žijeme. To, co se evolučně vyvíjelo tisíce roků, sami neodpovědně revolučně měníme k nepoznání a ke škodě. Veřejnost je třeba informovat, kde jsou naše možnosti nápravy. Jde také o odpovědnost za mladou generaci – povědět, jaké to zde bylo. Původní ráz krajiny by neměl být zapomenut, je to třeba připomínat.

„Dá se ještě mnohé napravovat. Lidská populace početně roste, rozvoj techniky

je na pokraji zázraků, ale na krajinu a naše vlastní životní prostředí se zapomíná. A to je v rozporu s odpovědností celého lidského pokolení. No a my se snažíme dát občanům příležitost leccos zlepšit i drobnými opatřeními," uzavírá aktivista.

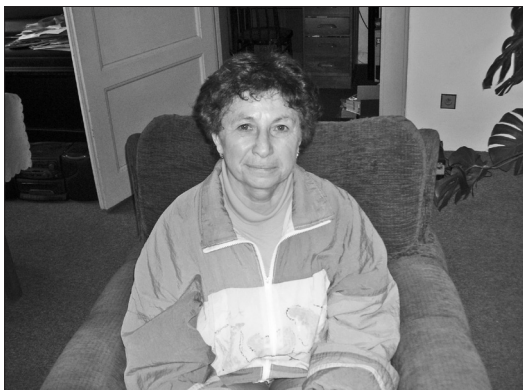
(red)

Snímek na zadní straně obálky od Jindřicha Hovadíka je z jednoho nepříliš zimního dne u informační tabule Rodinného háje 2 – Venkovní katedrály.

Dobrá černovírská zpráva - od ukryvaného židovského dítěte

Dobrych zpráv není nikdy dost. Zato těch špatných... Stačí se podívat do textu s názvem Drobničky, který již tradičně ukončuje černovírské ročenky. Někdy až jde strach z toho, aby nepřevažovaly zprávy patřící spíše pod titul Černé kroniky, Stínů či jak se všelijak různě jmenují rubriky o kriminalitě, tragédiích a skandálech.

Proto jsem s vděkem přijal návštěvu naší spoluobčanky - jednatelky OV Českého svazu

bojovníků za svobodu a předsedkyně lazecké základní organizace téhož svazu Milušky Ottové. Přišla totiž oznámit, že si bere na starost péči o pomník a jeho okolí na Frajtově náměstí, který je věnován obětem první světové války (1914 až 1918) a jenž se rok po osvobození – 9. května 1946 stal i poctou „hrdinům a mučedníkům“ z druhé světové války. Autorem sousoší s dominancí legionářů byl olomoucký sochař František Hořínek, o jeho renovaci (pomník byl během 2. světové války ilegálně skryt) se postaral jeho syn, sochař Vojtěch Hořínek.

Paní Ottová svůj bezesporu ušlechtilý záměr garantuje nejen jako funkcionářka ČSBS, ale i Sokola a Českého svazu žen. Takže snad starost o pomník nezůstane jen na ní.

Životní příběh Milušky Ottové je pozoruhodný a pro příslušníky generací, které válku nezažily, tedy pro velkou většinu z nás, i těžko představitelný. Narodila se totiž za Protektorátu Čechy a Morava, v srpnu 1943 v Ostravě, do smíšené rodiny. Otec byl Čech a matka židovka. V tu dobu stále častěji chodily lidem z okolí výzvy k nástupu do transportu. Otec nepodleh tlaku, aby se manželky zřekl. Naopak ji ukryl u jednoho českého lékaře v Ostravě, malinkou dceru a její starší dceru Ruth odvezl do Trojanovic, kde se o ně postarala rodina Šmajstrlova. Tátu Milušky a Ruth

pak vyslychali, aby řekl, kde rodinu ukryl. Za to se pak dostal do tábora v Bystřici u Benešova. Ale ani při bití rodinu neprozradil.

Po válce žila M. Ottová v Jeseníku. Vykonávala různá povolání a do Černovíra se přestěhovala až v roce 1977. O svých prvních necelých dvou letech se dozvěděla až mnohem později a často jen útržkovitě. A ani není divu...

Text a foto (jih)

Na slovíčko s holickým fotbalovým šéfem

Na podzim 2012 se objevil v médiích inzerát podepsaný předsedou představenstva 1. HFK Olomouc, a.s., Vladimírem Dostálem (*1954). Stručně řečeno, praví se v něm, že stejnojmenný fotbalový klub (zkratku lze dešifrovat jako Holický fotbalový klub) vedoucí si úspěšně ve II. lize, má krásný stadion za více než 60 milionů korun atd. hledá nové schopné lidi do vedení klubu – do představenstva i do dozorčí rady. Současně tu Vladimír Dostál říká, že je předsedou klubu již přes 18 let a jednou by rád předal štafetu schopným lidem.

Pro ty ne zcela informované dodáme, že hrát o čelo či dokonce být na úplném čele tabulky II. ligy (což také chvíli bylo) znamená ve fotbalovém světě docela slušný úspěch. A ještě to, že jde o našeho spoluobčana. Takže důvod k popovídání, z něhož vznikl tento dodatečně stylizovaný rozhovor.

*** To, že bydlíte v Lamblově ulici, kde stojí relativně nové domy, naznačuje, že asi černovírský rodák nebudete?**

Pocházím z Holice. V dětství, do takových mých šesti sedmi let, jsme tam bydleli na návsi. Potom v Hamerské ulici. Zde, v Černovíře či na Klášterním Hradisku, žiji od roku 1994.

*** Lidé Vás znají jako úspěšného fotbalového činovníka. Méně se ví, zda jste sám fotbal i hrál.**

Hrál i trénoval. V Holici ještě na škvárovém hřišti, od žáků až do 28 let. Potom ještě do 30 v Lokomotivě Olomouc. Pak už jen trénoval. Bouřlivý vývoj po roce 1989 se projevil i v Lokomotivě – sokolové příliš zájem o fotbal neměli. Holice hrávala krajský přebor, Lokomotiva 1.A třídu. V roce 1994 se pak holičtí fotbalisté sloučili s Lokomotivou.

*** A začala závrtná jízda...**

První cíl byl postup do divize. Ten se dostavil po dvou letech. Tam klub zaujal dvakrát po sobě druhá místa. A v sezoně 1998/1999 vítězství s impozantním ziskem 81 bodů z 90 možných. To už do mužstva přicházeli stále kvalitnější hráči, jako v tu dobu třeba Mrázek. Třetí (moravskoslezskou) ligu začal klub podzimem, v němž skončil na 7. místě. Na jarní část byly vypsány prémie 300 000 korun. V rozhodujícím utkání s Jihlavou přišlo 2500 diváků. A byl z toho postup a druhá liga.

*** Ve druhé lize pak klub hrál, řekněme, střed tabulky. A čtvrtý rok sestoupil.**

Ano, ale hned v sezoně 2004/2005 jsme 3. ligu vyhráli a vrátili se do druhé. A o další rok později, tedy v roce 2007, jsme bojovali s Bohemkou o 1. ligu. Na zápas přišlo 3500 diváků, z toho tisíc Pražáků. A mnoho lidí zůstalo před bránou. Dal jsem proto do prodeje ještě 200 lístků. Ptáte se, zda jsem to tenkrát myslel s postupem vážně? Ano, byli jsme ekonomicky silnější.

*** Ale nevyšlo to. Naopak v sezoně 2008/09 přišel sestup do 3. ligy. V ní pak dvakrát „jenom“ druhá místa. Pak přece na jaře 2012 návrat do 2. ligy. Zdá se, že dost úspěšný, když byl klub chvíli i na prvním místě. Neuvažujete znovu o postupu mezi nejlepší, tedy do 1. ligy?**

Ještě nedávno jsem říkal, že určitě ne. Teď říkám - ano.

Tak je ale pravda, že rozhovor probíhal 16. listopadu, tedy den před utkáním ve Zlíně, kde „ševci“ vyhráli 3:0 a odsunuli 1. HFK až na 5. místo (byť s dobrým výsledkem v tabulce pravdy a jen čtyři body za i tentokrát vedoucím týmem pražských Bohemians.) V rozhovoru s podnikatelem Dostálem působícím nyní i ve Španělsku (původně strojař – průmyslovák) došlo i na negativní jevy ve fotbale. Soudí, že ty se vyskytují dlouhodobě a zasáhly zhruba jedno procento z 280 tisíc členů svazu. Obdobně míní i o většině rozhodčích. Tvrdí, že je hrdý na to, že se nedopustil korupčního jednání. Klub podle jeho slov pracuje nyní úsporně, s nižším rozpočtem, než dříve. Ale o tom, že na fotbal nerezignoval, což by snad mohl naznačovat zmiňovaný inzerát, svědčí i úvahy, že by v případě podpory klidně zastával jeden velmi významný post v Českém fotbalovém svazu.

Text i foto (jih)

Rok 2012 ve výsledcích fotbalistů TJ Slovan Černovír

Téměř každý kalendářní rok mají fotbalisté Slovanu Černovír podobný program s několika vrcholy. Svoji činnost zahajují pravidelně v lednu přípravou tradičního plesu v černovírské sokolovně. V roce 2012 byla s plesem opět spokojenost, a tak i vstup do zimního přípravného období všech mužstev byl optimistický a energičtější. Dalším z vrcholů roku měl být totiž očekávaný boj družstva mužů o postup do vyšší soutěže.

Boj to sice očekávaný byl, ale nakonec z něho sešlo velmi záhy. Byť byl Slovan po podzimní části na 3. místě s dvoubodovou ztrátou a výhodným losem pro jaro, tak přesto došlo k několika okolnostem, které snahu o postup zcela zhatily. Především se stalo, že k odchodu z kádru Slovanu se v zimě rozhodlo hned několik opor. S odstupem času můžeme spekulovat, jestli byl na vině výbor oddílu, personální vztahy v mužstvu či jen odhodlání hráčů zkusit vyšší soutěž. Nicméně faktem bylo, že odešli hráči Láner, Petrů, Judas a Blaha. Navíc se v průběhu sezóny dlouhodobě zranili Brož, Géc a Nestrojil. Takže vedení klubu i trenérovi Martinu Zmrzlému nezbylo nic jiného, než rezignovat na postup a snažit se poskládat alespoň konkurence schopné mužstvo. Povedlo se to tak, že Slovan získal na jaře 15 bodů a s celkovým ziskem 43 bodů skončil na 5. místě v I. B třídě OKFS. Soutěž vyhrál zaslouženě celek Bohuňovic. Z těch, kteří udrželi i na jaře 2012 vysoký standard, můžeme jmenovat hráče jako Zeman, Šubrt, Aleš a Honza Špičkovi, Navrátil, Vyroubal a Murárik. Také je potřeba zmínit velkou pomoc alternujících dorostenců Pulkerta a Martina Špičky. Zpětně můžeme konstatovat, že byla velká škoda promarněné šance na postup, neboť tak blízko už zase dlouho být nemusíme. Teď jde o to poučit se a zkušenosti využít příště.

Starší dorostenci Slovanu byli po podzimní části na 3. místě krajského přeboru OKFS se ztrátou 5 bodů na druhé Opatovice. Jasným cílem byl tedy boj o 2. místo. Příprava se klukům povedla i díky navázané spolupráci se ZŠ Heyrovského. Tamní nově vybudovaná „umělka“ přidala více chuti hráčům a trenérům umožnila kvalitnější tréninky. Samotný vstup do soutěže se sice moc nepovedl, hlavně domácí prohra 0:1 s Opatovicemi byla zklamáním, ale pak se ukázal charakter celku a jízda za druhým místem se málem povedla. Zvláště utkání pravdy v Opatovicích, kde Slovan po vynikajícím výkonu otočil skóre z 0:1 na 2:1, bylo vrcholem odehraného ročníku. Konečné 3. místo nakonec nebylo zklamáním. V dobré partě byli oporami E. Pulkert, L. Hrstka, L. Machynek, T. Majda, M. Špička, J. Homolka, J. Maixner, D. Dvorský, M. Kirschbaum. Většina z nich by se měla uplatnit i v mužské kategorii.

Cíle pro jarní část soutěže krajského přeboru mladšího dorostu byly jasné - navázat na výsledky z podzimu a snažit se rozšířit kádr. Z těchto dvou cílů se podařilo naplnit alespoň ten první. Třešničkou na dortu by potom bylo zaútočit na třetí místo. To se klukům téměř povedlo. Jenže jako minulou sezonu chybělo kousek štěstíčka. A jak se shodli trenéři Ondra Fojtík a Tomáš Kopp, dvě minuty. Dvě minuty z posledního zápasu v Mohelnici, kde kluci Slovanu velmi dobře zvládali taktický boj s fotbalovějším soupeřem. Nicméně spravedlivě domácí vyrovnali na 3:3. Tím pádem bylo jasné, že na 3. místo o 1 bod před Slovan poskočil Přerov. Nutné je dodat, že sezona se odehrála s 13 hráči. Což je oproti Šumperku, Mohelnici a Přerovu polovina. Celý tým se podílel stejným dílem na dobrých výsledcích, proto je tedy těžké někoho jmenovat. V kategorii starších žáků byl pro jarní odvetu stanoven jednoznačný cíl: Připravit hráče pro další působení ve Slovanu. Končící ročník na mladší dorost a využívat co nejvíce alternací z mladších žáků. Čtvrté místo po podzimu, velká ztráta na 3. místo a náskok před ostatními soupeři v tabulce nic jiného nabízet nemohly. Trenéři

Guskovič a Placek to zvládli precizně a 4. místem obhájili tabulkový předpoklad. Do dalších let by měli být příslibem D. Guskovič, M. Vysoudil, L. Marta, V. Manczal, M. Jurenka a další.

Mladším žákům Slovanu se naopak výsledkově příliš nevedlo. V jarních odvetách byli několikrát blízko bodovému zisku, ale konečný zisk 16 bodů stačil pouze na 7. místo. Trenéři Junek, Blažek a Hanousek dělali co mohli, a tak se jejich vklad určitě ukáže v příštích letech. V této kategorii se nám nedaří zajistit dostatečný počet hráčů. Tím trpí celá příprava a výsledky. Oporami byli hráči Dočkal, Blažek, Hanousek, Svoboda.

MUŽI TJ SLOVAN ČERNOVÍR 2012 Nahoře zleva: trenér Martin Zmrzlý, Jan Štěpánek, David Dvorský, Petr Vyroubal, Jaroslav Sedlář, Pavel Navrátil, Lukáš Murárik, Eda Pulkert, Milan Kuba, Marek Havelka. Dole zleva: Aleš Špička, vedoucí družstva Lukáš Sedláček, Petr Zeman, Jakub Krzyžánek, Martin Špička, Karel Okleštěk, Jan Špička. Ležící kustod Jaroslav „Štika“ Hrabal. Na snímku nejsou Jan Janošťák, Radim Novotný a Vojtěch Švec.

Sezona 2011/2012 tedy skončila trochu rozpačitě. Muži nesplnili očekávání fanoušků, dorostenci potvrdili dobrý kredit mládežnického fotbalu ve Slovanu Černovír a žáci dosáhli takových výsledků, které odpovídají současnému stavu. Do další sezony 2012/ 2013 si vedení oddílu stanovilo za cíl ještě více se věnovat mládeži.

Proto pro letní část přípravného období byly naplánovány tři prioritní akce na hřišti Slovanu. Mimo tradičního turnaje bývalých hráčů s názvem Legendy se vrací to byly i dva turnaje mládeže. První mládežnický turnaj se uskutečnil 28. července za účasti benjamínků z Chválkovic, Nových Sadů, Chomoutova, Bohuňovic, Horky nad Moravou a domácího Slovanu. V turnaji nakonec zvítězilo mužstvo Chválkovic. S průběhem byli spojeni jak hráči, tak trenéři i rodiče dětí. Druhý turnaj mládeže se podařilo zorganizovat 25. srpna za účasti mladších žáků Chválkovic, Nedvězí, Horky nad Moravou a Slovanu

Černovír. V tomto turnaji zvítězil domácí Slovan. I tentokrát byla s průběhem akce velká spokojenost. Třetím vrcholem léta byl již zmíněný turnaj bývalých hráčů Legendy se vrací. Na hřišti U Komína se po roce opět sešli bývalí hráči z Hodolan, Nových Sadů, Chválkovic a domácího Slovanu. Nejlepší formu již podruhé za sebou vyladili Novosadští a celkem suverénně obhájili vítězství z roku 2011. Turnaj byl zakončen posezením při hudbě a opět se živě a zábavně vzpomínalo.

Do další fotbalové sezony 2012/2013 vstoupila všechna družstva Slovanu přípravami už v červenci. A největší zájem fanoušků vyvolával celek mužů. Po značných hráčských rošádách v zimě už nechtělo vedení Slovanu dopustit takové velké změny. Podařilo se domluvit na další spolupráci s trenérem Martinem Zmrzlým a společně se začalo sestavovat mužstvo na další ročník. Bohužel se do kádru Slovanu nevrátil žádný z hráčů, kteří v zimě odešli; navíc se rozhodl nepokračovat i střelec Pavel Šubrt. Výsledkem byl mladý celek sestávající z odchovanců a jediným hráčem na hostování, jímž byl zkušený Jan Štěpánek. Bylo to docela riziko, ale oprávněnost takového kroku potvrdila tradiční generálka na sezonu, a sice Memoriál M. Mikšíka ve Chválkovicích. Ten totiž Slovan Černovír opět po dvou letech vyhrál, když ve finále docela zaslouženě přehrál Dolany 3:2. Takže se netrpělivě čekalo na vstup do soutěže. Los nebyl zrovna lehký: Z prvních šesti zápasů jen dva na domácím hřišti, přitom jeden s velmi ambiciózním Velkým Týncem. Nicméně z toho byla jen jedna prohra ve Velké Bystřici a solidních devět bodů. Jenže pak přišla tradiční domácí prohra se slabým soupeřem, tentokrát s Drahlovem 2:3, a mladým mužstvem to trochu otrásl. Chlapci se ještě trochu vzpamatovali a uhráli nečekané výsledky, jako remízu 1:1 ve Chválkovicích a vítězství 2:1 v Protivanově, ale další domácí propadák s dosud posledními Haňovicemi 1:2 nás pasoval mezi průměrná mužstva v tabulce. Takže malinko ústup z dřívějších pozic. Na druhé straně málokdo mohl reálně čekat víc. Máme celek s věkovým průměrem 22,5 roku, bez střelce Šubrta, téměř výhradně s odchovanci, 6. místo, 20 bodů a slušnou další perspektivu. Mezi opory se zařadili nedávni dorostenci David Dvorský a nejlepší střelec týmu (4 góly) Eda Pulkert. Další mladé hráče máme na hostování.

Tak snad ta letošní zima bude příznivější než minulá a jaro ukáže.

Pro soutěžní ročník 2012/2013 se do trenérského tandemu u staršího dorostu posunulo duo Ondřej Fojtík, Tomáš Kopp. Očekávání byla před sezonou velká, vždyť připomeňme výsledky z předminulé sezony, kdy ročník narození 1994/95 byl příjemným překvapením soutěže. Bohužel se nehraje pouze na krásu, ale i na výsledky, což byl kámen úrazu v první čtvrtině soutěže, kdy se kluci dělili o poslední místo s celkem Čechovic. Pak se hráči srovnali, změnil se systém hry a přišly výsledky tvrdé práce, odstartované poctivým výkonem a remízou z Nemilan. A tak po podzimu Slovan obsadil 6. místo, které je příslibem s nutností navázat na závěr podzimní části soutěže. Z dobré party, která se semkla, zvedla hlavu a začala bojovat s nepříznivými výsledky, můžeme jmenovat hráče jako Marek Pešák, Pavel Ježo, David Zdráhal, Michal Janák, Ruda Zapletal, Tomáš Kesler, Martin Dočkal, Radim Bartošek, Roman Kupka a další. U mladšího dorostu došlo k další změně počtu účastníků soutěže, neboť se přihlásilo jen 7 oddílů. I pro Slovan byla velká práce sehnat dostatečný počet kvalitních hráčů a zahájit sezonu. Povedlo se to i díky vstřícnosti hráčů a funkcionářů z Chomoutova, když se podařilo zajistit střídavé starty. Po počátečních rozpacích se však mužstvo dalo neskutečně dohromady a zlepšovalo se každým dalším utkáním. Vrcholem pak bylo utkání v Čechovicích, kde byl Slovan vedoucím celku soutěže víc než vyrovnaným soupeřem a jen krůček od vítězství. I tak je 4. místo a 17 bodů překonáním představ.

Také u starších žáků byl problém s účastníky krajského přeboru OKFS. Nakonec soutěž hraje jen 9 celků, což znamená pouze 8 zápasů oproti loňským 14. To je na tuto kategorii docela málo. Pro trenéra Antona Guskoviče to byl podnět k tomu, aby se víc věnoval tréninku a na zápasy se kluci těšili. Výsledkem je 4. místo s 15 body a malá ztráta na 2. místo, o které se jistě Slovan na jaře popere. Sluší se zmínit hráče - M. Duba, P. Meissner, P. Dočkal, L. Hlava, M. Spáčil, V. Bednář, D. Roman.

Mladší žáci pod vedením Martina Blažka a Petra Placka se v soutěži drží na 7. místě se ziskem 7 bodů. Oproti minulé sezoně se k lepšímu změnil herní projev, a tím pádem je větší šance uhrát dobrý výsledek s fotbalovějšími mužstvy. S fyzicky silnějšími to jde těžko, ale kluci se určitě na jaře posunou v tabulce výš. Což je cíl pro jarní odvetu. Stejně jako v minulých letech, tak i v roce 2012 působila v rámci Slovanu Černovír mužstva starších a mladších benjamínků a starší a mladší přípravky. U nich působí trenéři Petr Placek, Marek Čech, Aleš Šoltés, Petr Koplas, Bohumil Štrait a další. Kromě trenérů patří obrovské poděkování rodičům za spolupráci při pořádání turnajů a rovněž za pomoc při mistrovských zápasech. Pro Slovan jsou tyto nejmladší kategorie prioritou, a proto do roku 2013 vyhlásil program na zvýšení počtu členů těchto mládežnických družstev. Hlavními body tohoto programu je zkvalitnění tréninkového procesu mládeže, zvýšení počtu turnajů uspořádaných naším oddílem a rovněž vybudování nové tréninkové plochy. Tato investiční akce, která se uskuteční za podpory Statutárního města Olomouc, by měla být vrcholem dění v oddíle v roce 2013. Když se k tomu přidá i výraznější rekonstrukce hrací plochy, jejímž výsledkem

Konečné tabulky soutěží, jichž se účastní TJ Slovan Černovír

MUŽI 2011/2012

1.	Bohuňovice	26	17	5	4	77	:27	56
2.	Slavonín	26	16	3	7	60	:40	51
3.	V. Bystřice	26	14	5	7	69	:40	47
4.	Velký Týnec	26	14	3	9	77	:56	45
5.	CERNOVÍR	26	13	4	9	46	:36	43
6.	Lutín	26	12	3	11	49	:46	39
7.	Doloplazy	26	11	6	9	43	:49	39
8.	Haňovice	26	12	2	12	46	:49	38
9.	Kožušany	26	10	6	10	55	:50	36
10.	Tovačov	26	9	2	15	38	:57	29
11.	Drahlov	26	7	6	13	37	:64	27
12.	Brodek u Př.	26	8	1	17	43	:68	25
13.	Chválkovice	26	7	3	16	47	:50	24
14.	Majetín	26	6	3	17	34	:89	21

MUŽI 2012/2013

1.	Chválkovice	14	8	6	0	41	:13	30
2.	Maletín	14	8	4	2	40	:25	28
3.	Slavonín	14	7	5	2	39	:22	26
4.	Červenka	14	7	3	4	39	:27	24
5.	Kožušany	14	7	1	6	21	:31	22
6.	CERNOVÍR	14	5	5	4	27	:23	20
7.	Velký Týnec	14	6	2	6	23	:25	20
8.	Doloplazy	14	5	4	5	31	:36	19
9.	Brodek u Př.	14	5	3	6	30	:29	18
10.	V. Bystřice	14	4	3	7	20	:25	15
11.	Haňovice	14	4	2	8	24	:31	14
12.	Lutín	14	3	4	7	15	:30	13
13.	Protivanov	14	3	3	8	23	:27	12
14.	Drahlov	14	2	3	9	23	:52	9

STARŠÍ DOROST 2011/2012

1.	Šumperk	28	21	2	5	97	:32	65
2.	Opatovice	28	15	5	8	77	:54	50
3.	CERNOVÍR	28	15	1	12	65	:58	46
4.	Sternberk	28	13	4	11	81	:62	43
5.	FC V. Přerov	28	12	5	11	63	:62	41
6.	Konice	28	9	5	14	56	:79	32
7.	Mohelnice	28	8	4	16	51	:66	28
8.	Čechovice	28	5	2	21	33	:110	17

STARŠÍ DOROST 2012/2013

1.	Mohelnice	14	11	0	3	49	:19	33
2.	Nemilany	14	9	1	4	42	:16	28
3.	FC V. Přerov	14	7	1	6	32	:26	22
4.	Sternberk	14	7	1	6	35	:30	22
5.	Konice	14	7	1	6	27	:32	22
6.	CERNOVÍR	14	4	2	8	25	:42	14
7.	Velký Týnec	14	3	3	8	30	:52	12
8.	Čechovice	14	3	1	10	28	:51	10

MLADŠÍ DOROST 2011/2012

1.	Šumperk	28	21	2	5	120	:23	65
2.	Mohelnice	28	18	2	8	81	:45	56
3.	FC V. Přerov	28	15	3	10	61	:42	48
4.	CERNOVÍR	28	15	2	11	66	:65	47
5.	Čechovice	28	12	3	13	69	:71	39
6.	Sternberk	28	11	5	12	67	:59	38
7.	Opatovice	28	9	1	18	58	:116	28
8.	Konice	28	2	0	26	16	:117	6

MLADŠÍ DOROST 2012/2013

1.	Mohelnice	12	10	1	1	62	:9	31
2.	Čechovice	12	8	3	1	38	:15	27
3.	FC V. Přerov	12	7	4	1	36	:14	25
4.	CERNOVÍR	12	5	2	5	31	:25	17
5.	Velký Týnec	12	3	1	8	20	:32	10
6.	Nemilany	12	3	0	9	14	:55	9
7.	Konice	12	0	1	11	10	:61	1

STARŠÍ ŽÁCI 2011/2012

1.	Čechovice	28	21	4	3	98	:22	67
2.	Zábřeh "A"	28	21	2	5	102	:23	65
3.	Mohelnice	28	20	4	4	91	:43	64
4.	CERNOVÍR	28	16	2	10	88	:66	50
5.	Konice	28	8	3	17	48	:74	27
6.	Lipník	28	7	2	19	38	:75	23
7.	Velké Losiny	28	5	2	21	29	:108	17
8.	Sternberk	28	4	1	23	33	:116	13

STARŠÍ ŽÁCI 2012/2013

1.	Jeseník	8	8	0	0	62	:8	24
2.	Mohelnice	8	6	1	1	31	:12	19
3.	Zábřeh "A"	8	6	0	2	43	:10	18
4.	CERNOVÍR	8	5	0	3	25	:22	15
5.	Velké Losiny	8	4	1	3	17	:33	13
6.	Sternberk	8	3	0	5	18	:30	9
7.	Konice	8	1	1	6	11	:37	4
8.	Lipník	8	1	0	7	8	:30	3
9.	Čechovice	8	0	1	7	13	:46	1

MLADŠÍ ŽÁCI 2011/2012

1.	Zábřeh "A"	28	26	0	2	189	:31	78
2.	Lipník	28	21	0	7	190	:82	63
3.	Čechovice	28	15	3	10	119	:98	48
4.	Sternberk	28	15	2	11	99	:75	47
5.	Mohelnice	28	13	1	14	91	:111	40
6.	Velké Losiny	28	7	5	16	88	:173	26
7.	CERNOVÍR	28	5	1	22	52	:187	16
8.	Konice	28	3	2	23	45	:116	11

MLADŠÍ ŽÁCI 2012/2013

1.	Jeseník	8	7	0	1	55	:21	21
2.	Sternberk	8	6	0	2	39	:11	18
3.	Zábřeh "A"	8	5	1	2	53	:17	16
4.	Čechovice	8	5	1	2	49	:17	16
5.	Mohelnice	8	4	1	3	55	:22	13
6.	Lipník	8	3	0	5	31	:50	9
7.	CERNOVÍR	8	2	1	5	20	:60	7
8.	Konice	8	2	0	6	23	:43	6
9.	Velké Losiny	8	0	0	8	8	:92	0

by měla být automatická zálaha, tak je jasné, že nás v roce 2013 čeká spousta práce. Doufejme, že se všechno podaří podle plánu a Slovan Černovír bude i nadále pokračovat ve výchově mladých fotbalistů tak úspěšně jako dosud.

Rádi využíváme příležitosti a děkujeme ještě jednou všem trenérům, sponzorům a partnerům Slovanu Černovír za jejich podporu v roce 2012. Rovněž všem rodičům dětí v mládežnických kategoriích za pomoc s tréninky a zápasy. Všechny příznivce rádi uvidíme na našem stadionu i v roce 2013 a proto připomínáme informace o známých termínech:

Domácí utkání „A“ mužstva Slovanu:	NEDĚLE 10:00
Domácí mistrovská utkání celků dorostu:	NEDĚLE 10:00, 12:15
Domácí mistrovská utkání žáků:	NEDĚLE 13:15, 15:00
Turnaj bývalých hráčů:	SOBOTA 21. července 2013

Slovan hraje domácí zápasy ve fotbalové aréně U Komína na Lazcích.

www.ofisport.cz, www.efotbal.cz, www.fotbal.cz, www.spoluhraci.cz

MARTIN SUCHÁNEK

Bilancujeme další sokolský rok

Z pohledu výboru TJ Sokol Olomouc - Černovír byl rok 2012 vcelku úspěšný, bez zásadních výkyvů. Členská základna nezaznamenala větší změny, pouze odešlo několik těch, kteří se rozutekli po světě, především za studiem. Nyní má jednota 125 členů všech věkových kategorií.

Potěšující je, že přibýlo několik nových členů rekrutujících se z těch, kteří si před nedávnem zvolili Černovír za své bydliště. A ještě lepší je to, že patří k neaktivnějším při pořádání akcí, především pro děti. Na zdejší poměry nevídané. Podařilo se nám z vlastních zdrojů a sil zrekonstruovat WC žen, na totéž čeká i ostatní sociální zařízení. Ve sportovní oblasti jsme pokračovali v zavedené tradici. Hned po Novém roce měly možnost předvést svoji šikovnost a souhru manželské a partnerské páry v recesní soutěži Family Cup. Tu jsme uspořádali v tělocvičně, soutěžilo se v neobvyklých sportovních disciplínách a opravdu byla spousta legrace. Začátkem června se konal Memoriál Jardy „Bachy“ Stratila v malé kopané, který po třetí za sebou vyhrálo mužstvo SOS Veteráni a po zásluze si odvezlo putovní pohár.

V této době jsme již připravovali novinku, kterou bychom rádi oživilí stojaté černovírské vody. Přes prázdninové měsíce jsme pracovali na přípravě recesní soutěže o Černovírského drsoně, kde cílem bylo a i nadále bude přinutit odvážné černovírské obyvatele zvednout své zadečky od sklenice piva a ukázat, že nejsou žádná béčka. Tento historicky první ročník se konal bez rozdílu pohlaví, váhy a věku a podpořen krásným počasím si řekl o akci roku. Soutěžící do poslední chvíle nevěděli, co je vlastně čeká. K jejich cti nutno říci, že bojovali jako lvi a hlavně celou akci brali s humorem, což byl základní cíl celého našeho snažení. Prvním vítězem

a historicky prvním Černovířským drsoněm se stal pan Zdeněk Beneš (foto přinášíme na druhé straně obálky), který svým výkonem za sebou nechal o generaci mladší soutěžící a potvrdil nejen svoji fyzickou kondici, ale i jiné životní zkušenosti. Ty se mu vyplatily v play off, kdy nedal ostatním šanci a půl litru piva suverénně přemístil ze sklenice do žaludku jako první, čímž potvrdil své vítězství. Nesmíme zapomenout na jedinou účastnici tohoto klání, která našla odvahu a svým výkonem zastínila i některé účastníky mužského pohlaví. Je to, pánové, výzva! Jsme názoru, že tato akce má podle odezvy velkou šanci stát se tradicí. My s tím počítáme, teď jenom záleží na lidech. Pro rok 2013 chystáme tuto akci již rozdělenou na muže a ženy, s rozdílnou náročností. Uvažujeme i o Drsoni juniorovi.

Protože i děti potřebují protáhnout kosti, pojali jsme tentokrát Dětský den trochu netradičně a koncem léta jsme uspořádali dětskou olympiádu. Děti soutěžily ve družstvech, opět v mnoha sportovních a dovednostních disciplínách. Všechny děti podaly statečné výkony a všechny děti také vyhrály. Komu to bylo málo, mohl se ještě v podvečer vyřádit při tancování a opékání špekáčků.

V duchu vánočních svátků a blížícího se Nového roku se nesly turnaje v nohejbale dvojic, který je tradičně brán jako Memoriál Miloše Otty. Dále turnaj ve stolním tenise mužů bez rozdílu věku, kdy dáváme účastníkům možnost vypotit kila získané během Vánoc.

V zájmu kulturního vyžití jsme během roku uspořádali několik tradičních tanečních zábav, kdy se na pódiu vystřídaly tři kapely, abychom vyhověli co největšímu množství posluchačů. Od skupiny Trifid, přes Galaxy až po country muziku. Nejúspěšnější ovšem bylo Mikulášování, které nám navštívilo téměř 50 dětí a tělocvična praskala doslova ve švech. Poděkování za tuto akci patří především sestrám A. Slepíčkové, L. Švecové a J. Malínkové, které celou akci připravily. Jako takové průzkumné balónky proběhly ještě akce typu uspávání ježků a malý dětský bazar - určitě zajímavé téma, které stojí za zamyšlení. Podle nejen mého názoru se v roce 2012 událo hodně akcí a především úspěšných akcí. Možná to vypadá jednoduše, je potřeba si uvědomit, že všechno toto zajišťuje v průměru tři až šest nadšených lidí, kteří ovšem jako jediné zadostiučinění mají pocit z dobře odvedené práce. Za to jim všem patří mé poděkování. Možná kdyby měli víc pomocníků... Je to každému k zamyšlení. Neznám v našem okolí jinou skupinu lidí, kteří takto pravidelně a v takovém širokém záběru dělají něco pro ostatní.

Rád bych tedy poděkoval všem, kteří se na činnosti TJ Sokol Černovíř podíleli, i těm, kteří nás podporují a kteří nám pomáhají i když členy nejsou. Bez nich bychom nemohli dělat to, co děláme.

PAVEL HORNÝ
starosta TJ Sokol Černovíř

Hasičský rok byl úspěšný

Ano, těmito slovy zhodnotil na výroční valné hromadě Sboru dobrovolných hasičů v Olomouci – Černovíře v sobotu 8. prosince uplynulý rok 2012 starosta SDH ing. Jiří Kropáč. Předtím ovšem přivítal hosty, mezi nimiž nechyběl nový hejtman Olomouckého kraje ing. Jiří Rozbořil (ČSSD), náměstkyně olomouckého primátora Mgr. Eva Machová (TOP 09), krajsí a městští funkcionáři krizového řízení, zástupci profesionálních i dobrovolných hasičů z okolních sborů.

Účastníci výroční valné hromady poté drželi minutu ticha za své zemřelé kolegy. Tentokrát i za vedoucího odboru obrany olomouckého magistrátu ing. Radka Zapletal, který zesnul v lednu 2012 v nedožitých 48 letech a jenž se ještě měsíc předtím zúčastnil předchozího černovířského hasičského bilancování a je také zachycen na snímku minulé ročenky.

„Podařilo se nám naplnit plán práce, který jsme si pro tento rok stanovili,“ uvedl starosta SDH. Vyjmenoval pak únorový hasičský bál, dubnový a říjnový sběr šrotu, červnový dětský den s kácením máje, zářijovou soutěž TFA o nejodolnějšího hasiče v areálu černovířské zbrojnice a další akce. Dobrých výsledků dosáhl Kolektiv mladých hasičů, který se pravidelně scházel pod vedením instruktorů Víta Špilháčka, Jitky Součkové a Ondřeje Bulvy.

Také sportovní družstvo SDH Olomouc – Černovír pod vedením Miloše Jelínka dosáhlo v tomto roce, slovy starosty, „přiměřených výsledků“. Miloš Jelínek skončil v Šumperské lize TFA o nejodolnějšího hasiče v celkovém pořadí na druhém místě a Radek Raušer pátý. Zcela mimořádného ocenění se pak dostalo dlouholetému funkcionáři sboru Janu Šťotovi. V červnu obdržel Cenu města Olomouce udělenou za rok 2011. Ale o tom podrobněji v samostatném článku.

Hasiči na své valné hromadě také poděkovali svým partnerům: Olomouckému kraji, Statutárnímu městu Olomouc, Farmaku Olomouc a.s. a společnosti Auto Čechák.

Možná už dnes si mnozí naši spoluobčané zapíší do kalendáře, že SDH Černovír bude pořádát hasičský bál letos 2. února, dětský den s kácením máje 1. června...

(jih)

Kynologové se představují

Oproti ostatním společenským organizacím, u nichž se v naší ročence v posledních letech zpravidla objevují jen novinky z posledního roku, jsme o kynologích dosud nepsali. Proto z příspěvku předsedkyně základní organizace Českého kynologického svazu Olomouc – Černovír Zuzany Pytlíčkové vybíráme spíše všeobecné informace (doplněné odpověďmi na některé otázky Černovířské ročenky). Jde o neziskovou organizaci s právní subjektivitou zabývající se kynologií na území města Olomouce. Sportovní kynologii se v našem městě zabývá dále již jen klub v Neředíně. Ten však mimo Český kynologický svaz.

Kynologický klub Olomouc - Černovír byl založen v roce 1962, kdy byl areál vybudován za dob Svazarmu na bývalé skládce. V roce 1993 klub postihla živelná událost v podobě vyhoření celé klubovny. Tu se podařilo obnovit v roce 1994 a hned v roce 1997 ji celou zničila povodeň. A tak se znovu budovalo.

Činnost klubu se v podstatě neměnila. Co se měnilo, to byla členská základna. Stálých členů má organizace v průměru kolem 46. Výcvikové kurzy ročně navštěvuje 80 až 100 lidí. Postupně přibývaly nové druhy zkoušek – například mezinárodní zkoušky z výcviku IPO, zkoušky z výcviku podle německého zkušebního řádu SchH, jichž se členové klubu zúčastňovali nebo je i pořádali.

Za dobu své existence klub vychoval řadu členů - kynologů, kteří se účastnili prestižních akcí v rámci okresu, kraje, republiky a dokonce i v mezinárodním měřítku. Pomohl mnoha majitelům psů ke zvládnutí svého čtyřnohého miláčka a mnoha lidem ukázal nespočetné možnosti a zajímavé okamžiky, které práce se psy bezpochyby přináší.

Černovířská kynologická organizace se zabývá sportovním výcvikem psů podle zkušebních řádů platných v ČR. Každý, kdo se rozhodne pro výcvik svého psa, si musí uvědomit, co chce se svým pejskem dělat a jaké má cíle. Například německý ovčák, belgický ovčák nebo rotvajler jsou plemena, která se hodí na všestranný výcvik, kde se cvičí podle národního zkušebního řádu (NZŘ) nebo podle IPO (mezinárodní zkušební řád). Plemena, jako je například kokršpaněl a labradorský retriever, se hodí více pro výcvik se zaměřením na poslušnost. Zuzana Pytlíčková dále soudí, že každý pejsek potřebuje alespoň základní výchovu.

K podrobnostem se snad dostaneme někdy příště. Dodáme však alespoň kontakty pro zájemce na „naši“ černovířskou kynologickou organizaci:

Písemně - Český kynologický svaz, ZO 013, Kollárovo nám. 2, Olomouc, 779 00;
e-mail: kynologie.olomouc@volny.cz

Černovířská škola v roce 2012

V Základní škole Petřkova v tomto roce proběhlo několik pěkných a užitečných akcí, podporovaných Sdružením rodičů.

Již tradičně se konala školní akademie a vánoční výtvarné dílny. Vážíme si zapojení dobrovolníků a těší nás účast široké veřejnosti.

K nejvíce vydařeným akcím, kde si děti užily, patřily karneval a celodenní školní výlet na Macochu. Z této výpravy je i připojený snímek.

Ve dvou etapách se žáci zúčastnili soutěže ve sběru starého papíru „Volá tapír, tříd'te papír!“. Nejlepší z nich byli oceněni. Soutěž byla organizovaná ekologickým centrem Sluňákov.

Naše škola potřebuje neustálou péči a my měníme staré za nové. Proto došlo k opravám budovy a také interiér byl zmodernizován.

Mgr. LIBUŠE OHNÚTOVÁ

Černovířské drobníčky

*** 15 LET OD POVODNÍ.** Loni uplynulo již 15 let od katastrofálních povodní, které v červenci 1997 významně proměnily tvář našeho předměstí. Oproti mohutnější připomínce této události v roce 2002 s průvodem, bohatým kulturním programem a soutěžemi v areálu hasičské zbrojnice tentokrát komise městské části připravila alespoň malou výstavku fotografií. Účastníci tradičního Kácení máje si na ní mohli prohlédnout, jak se Černovíř změnil.

*** POPELNICE.** Před rokem jsme na tomto místě s uspokojením konstatovali, že i v Černovíři a na Klášterním Hradisku začal svoz bioodpadu. S drobným postesknutím, že si mnozí lidé jen pomalu a těžce vštěpovali, že je úterý sudého týdne, kdy se budou vyvážet právě biopopelnice. Tak to už se zřejmě vžilo. Snad s výjimkou zimy, kdy se bioodpad sváží jen jednou měsíčně. Letos to bude po 8. lednu ještě 5. února. Naopak 5. březen již magistrát označuje za první svoz dalšího pravidelného čtrnáctidenního cyklu.

*** FARMAK.** Možná i deštivé počasí přispělo k tomu, že na Den otevřených dveří ve společnosti Farmak přišlo v sobotu 22. září enormní množství zájemců o prohlídku areálu této „naší“ firmy. Dokládá to i snímek na třetí straně obálky ze vstupní haly, kde lidé čekali na zařazení do některé z exkurzních skupin.

*** SIGMA I HOLICE.** Tak tohle se už asi nepodaří: Léta jsem si uvědomoval, že našimi černovířskými spoluobčany (či spíš sousedy z Klášterního Hradiska) jsou šéfové dvou nejsilnějších klubů olomouckého fotbalu. A že by to stálo za společný rozhovor. Zatímco dialog s holickým Vladimírem Dostálem si můžete přečíst na jiném místě Černovířské ročenky, o pár let starší ředitel SK Sigma inženýr Jaromír Gajda za bouřlivého vývoje v klubu v závěru roku z funkce odstoupil.

* **SRNKY.** Profesionální hasiči z Olomouce zachraňovali dopoledne 7. listopadu srnky zaklíněné v plotu černovířského hřbitova. Pro jejich bezpečné vyproštění museli hasiči rozevřít otvor v plotu pomocí hydraulického rozpínáku. K jejich zklidnění pak použili jako přehoz deky (viz foto na třetí straně obálky). Jedna ze srnek našla pak ihned bezpečnou cestu do přírody. Druhá bohužel v rozrušení opětovně několikrát vběhla zpět. Jeden z hasičů ji nakonec z plotu už bez použití nástrojů vyprostil a odnesl v náručí do bezpečí.

* **ČLENKA KOMISE.** I v uplynulém roce jsme se naposledy rozloučili s řadou našich spoluobčanů. Není zvykem je zde jmenovat, už jen proto, abychom na někoho zapomeli. Připomeňme však z prvního čtvrtletí alespoň jméno bývalé členky komise městské části Černovír – Klášterní Hradisko Naděždy Wilczkové. Lidé ji znali mj. i z návštěv při životních jubileích našich nejstarších spoluobčanů.

* **POHŘEŠOVANÝ.** Přece jen ještě jedno jméno našeho spoluobčana. V září zemřel bývalý soudce Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Miroslav Jansa (†52).

* **NEHODA.** Další z dopravních nehod na Jablonskému ulici v zatáčce od Klášterního Hradiska se stala v úterý 4. prosince. Osmnáctiletý řidič felicie nezvládl řízení a narazil do protijedoucího renaultu. Jeho vůz vzplál a sanitky odvezly tři zraněné.

* **KAUZA CUKRÁRNA.** Krvavý útok v černovířské cukrárně, host málem zabil jiného. Takové a podobné titulky ve sdělovacích prostředcích vyděsily v březnu nezainteresované a bezúhonné spoluobčany. A v samotném závěru roku pak zpráva, že Krajský soud v Olomouci uznal vinným z pokusu vraždy 43letého Miloslava K. a poslal ho na sedm let do vězení.

* **TRAGÉDIE.** Bezesporu ještě horší důsledky, protože fatální, má zářijová událost z ulice U Hradiska. Třidvacetiletý mladík tu šplhal za dívkou po budově internátu. Spadl a na místě svým zraněním podlehl.

* **ROČENKA CHCE VÍC.** Černovířská ročenka má od svého začátku ambice postihnout mnohavrstevný veřejný život našeho předměstí. A k tomu psát i o zajímavých lidech. Především o těch, kteří dělají i něco pro ostatní. Nevyhýbáme se však ani zajímavým „koníčkářům“. Konečně jsme se tentokrát třeba mohli dočíst poprvé i o tom, co v Černovíře dělají kynologové. Ale víme, že by se dalo psát ještě také o leccems jiném. Pochlubte se! Ročenka se zdánlivě připravuje vždy zejména v závěru roku – aby zahrnula dění celých 12 měsíců. Ozvat se však s náměty, příspěvky i fotografiemi můžete kdykoli. Nejlépe, ať jsme na úrovni doby, na elektronickou adresu Jindrich.Hovadik@seznam.cz.

Sesbíral JINDŘICH HOVADÍK

